

عنوان مقاله:

نسبت سازمان منافقین با جمهوری اسلامی ایران

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات دولت پژوهی در جمهوری اسلامی ایران، دوره 7، شماره 3 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسندگان:

سعید قدیانی - دانشجوی دکتری اندیشه سیاسی، دانشکده حقوق، الهیات و علوم سیاسی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

سید مصطفی ابطحی - نویسنده مسئول: استادیار، گروه علوم سیاسی، دانشکده حقوق، الهیات و علوم سیاسی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

سید علیرضا ازغندی - استاد، استاد مدعو دانشکده حقوق، الهیات و علوم سیاسی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

انقلاب اسلامی ایران به رهبری امام خمینی (ره) به علت پیروی و تبعیت از اصول و مبانی مکتب تشیع و اهل بیت (ع) با تشکل ها و احزاب رقیب وارد چالشی تمام عیار و راهبردی گردید. یکی از این تشکل ها سازمان مجاهدین خلق (منافقین) با اصول و مبانی التقاطی است که در دهه ی ۱۳۴۰ توسط سه تن از اعضا شاخه ی دانشجویی «نهیض آزادی» تاسیس شد. این تشکل از همان بدو تاسیس مدعی نجات ایران از زیر یوغ امپریالیسم آمریکا و ایادی داخلی اش (رژیم پهلوی) با توسل به نبرد مسلحانه بود. این تشکل تروریستی به رغم تمام فراز و فرودهای فعالیت هایش در طول تقریباً پنج دهه، لیکن در یک موضع و رویکرد ثابت بوده است و آن عناد با انقلاب اسلامی و اصل ولایت فقیه بوده است (بهرامی، ۱۳۹۱، ۲۲). اختلاف و تعارض دیرینه ی سازمان مجاهدین خلق (سازمان منافقین) با انقلاب اسلامی به رهبری امام خمینی در زمینه های اعتقادی، سیاسی، اجتماعی و فرهنگی است. در حوزه ی اعتقادی عدم اعتقاد به جهان شمول بودن اصول و مبانی اسلام و التقاط با اصول و مبانی مارکسیستی و «مصادره به مطلوب» مفاهیم و ارزش های اسلامی به منظور پوشاندن و استتار کفر و الحاد مارکسیستی. در حوزه ی سیاسی وابستگی به الگوهای بیگانه و وارداتی مارکسیستی. در زمینه ی فرهنگی و اجتماعی، عدم اعتقاد به نقش واقعی توده های مردم در روند تحولات انقلابی.

کلمات کلیدی:

التقاط، مارکسیسم، مصادره ی به مطلوب، انقلاب اسلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1389609>

